

Lauku diena ceļotājiem 2015

Labvakar, nule kā ieradies no ceļojuma pa lauku sētām jūtos pilns emociju, iedvesmas, atziņu un tā vien prasās šo visu uzlikt uz papīra, kamēr iespaids silts un svaigs. Būs jau 10 vakarā, ņemšu ko sildošu un gan jau pirkstiņi saklabinās pareizo simbolu kombināciju ☺

Par laimi, jau kopš agras bērnības esmu latviešu mūzikas cienītājs, tāpēc pēc iespējas darbā vai braucot klausos Latvijas Radio 2. Šķiet otrdien raidījumā „Dzīves Virtuvs” „Zemnieku Saeimas” pārstāvji pastāstīja par atvērto durvju dienām saimniecībās. 17.10.2015 no 10:00 līdz 18:00 varot apmeklēt atsevišķas lauku sētas. Esot pieejama karte, ar kontaktiem, iepriekš gan jāpiesakās piezvanot un tā tālāk. Ar saimniekiem var vienoties par apmeklējuma laiku un gaidāmajām aktivitātēm☺. Nu lieliski, man kā hobī zemniekam pašā laikā! Izreklamēti tika „Mežvidi”, Mežvidu pagastā Kārsavas novadā, kur audzē tomātus. Esot patiešām labi. Pašiem sava Koģenerācijas stacija un vispār „mēmais” komplekss! Nu tad to arī pieņēmu kā atskaites punktu un maršrutu piekārtu. Pa ceļam ielānoju vēl divas saimniecības- „Lācīši” Galgauskas pagastā un ZS „Baķi” Rugāju pagastā. Gatavojos uzreiz, ievācu informāciju, izdrukāju kartes un sazvanījos ar saimniekiem.

Sestdienas rītā izbraucu laicīgi, kā darba dienā, jo ar „Lācīšu” saimnieku Gintu vienojāmies par ekskursiju tūlīt pēc 10-iem. Pareizs lēmums.

„Lācīši” ir saimniecības, kas nodarbojas ar lopkopību, graudkopību un zālāju sēklas audzēšanu. Iespaidīgi! Biju ļoti patīkami pārsteigts par valdošo kārtību, plašumiem, darbu apjomu un labi pakārtotajiem un tajā pašā laikā specifiskiem saimnieciskiem virzieniem. Ar interesi klausījās saimniecības raksturojumu un darbības virzienus, jo man tas viss ir jauns. Saimnieks pastāstīja un es tūlīt klātienē arī varēju apskatīt kas un kā notiek. Kur govīs uzturas, barības pagatavošanu, kad ēd, kur tās saiet slaukšanas laikā, piena nokļūšana līdz dzesētājam. Ļoti priecīgs biju redzot, ka tiek domāts par enerģijas efektīvu izmantošanu- šajā gadījumā piena siltums tiek atdots lopu dzirdīšanai paredzētajam ūdenim. Tāpat arī apkures katla efektivitāte un automātika pārsteidza nesagatavotu ☺. Govju fermā atrodamās tehnoloģijas savienoja manu, virtuālo robotu pasauli un reālās dzīvē sastopamās situācijas un risinājumus. Redzētā tīrība un kārtība pagalmā gaisināja manu aizdomu ēnu par dubļu kalniem un nobristiem gumijas zābakiem, un govīm mēslos. Labi. Manai acij saimniecība kritiku izturēja. Prieks. Visu cieņu saimniekiem un darbiniekiem.

Aizbraucot uz graudu kaltes un uzglabāšanas kompleksu tika salauzts mans priekšstats, ka attīstība ir tāla, kaut kur citur un viss svarīgais un īstais tiek importēts. Izrādās Gulbenes apkārtnē ir kas rūpējas par maizi par labības un zāles sēklām ☺. Vēl atceros, kā kolhoza laikiem beidzoties viss likvidējās, pagaisa un tīrumi aizauga. Viss ir mainījies! Mans subjektīvais viedoklis šodien nostiprinājās, ka viss ir kārtībā, pareizi.

Unikāla iespēja redzēt, kā notiek sertificētas zālāju sēklas sagatavošana. Ieejot veikalā pēc āboliņa sēklas pavasarī, mana izvēle būs viennozīmīgi skaidra! Timotiņa maisi jau gaidīja savu kārtu safasēti!

Otra saimniecība ekskursijas turpinājumam bija „Baķi”, pa ceļam Rugāju pagastā. No Gulbenes Rēzeknes virzienā! Jau pašā sākumā, pēc vairākiem gadiem braucot pa šo ceļu viss patīkami pārsteidza. Gadus 10 atpakaļ ar draugiem devāmies uz latgali sievas lūkoties, bija lūkumots grants seguma ceļš! Protams gana interesants un bauda braukt! Tad šodien jau mani lutināja pagriezieni ar asfalta seguma švīkstiem, vadīja horizontālie apzīmējumi un acis

mieloja atstarojošie mietiņi. Līdzī bija paķērusies „Laimas” šokolādes tāfelīte ar riekstiem! Tā ātri sakusa manā tumšajā kambarī... Nu klāt esmu! Palīggadžeti noder, bet karte un iepriekšēja maršruta izpētīšana ir pirmais nosacījums. Gan jau būsīt dzirdējuši- dubults neplīst!

„Bažos” manu aci saķer jaunuzcelta kūts, ar spīdīgu jumtu un pa gabalu redzams, ka jumtā ir caurspīdīgas plāksnes! Tālredzīgi- viennozīmīgi. Es arī tā darītu. Saimnieki audzē aitas un kazas. Ļoti iekopti lauki, apsegti siena ruļļi, upe, dīķis, pirts. Kārtīga saimnieka sēta, skaista šī mūsu zemīte! Atslēga- ja rokas un galva īstajā vietā un strādā savstarpēji vienojoties, tad ir arī rezultāts.

Saimnieks smaidīgs sagaida mani, tikmēr ar manu ierašanos, kāda jauna ģimene jau taisās uz prombraukšanu, pavada sieva. Bērni bija sabarojuši aitas jau trīs dienas uz priekšu! Auzas tām labi līda iekšā! Ekskursiju tepat ar sākām. Saimnieks izrādīja jauno aitu kūti un izskaidroja tehnoloģisko pamatojumu acīm redzamajam. Nudien jāpiekrīt ka šādi ir pareizi un ērti kā aitām dzīvot, tā pašiem rūpēties par ganāmpulku. Kārtība, un kūts dabiskā tīrība... Viss vietās, pa rokai nolikts un nākotnes perspektīva ar izaugsmi. Aprunājoties uzzinu dažas tīri praktiskas lietas ko un kā varētu darīt savā saimniecībā, tāpat apmaināmies ar pieredzi siltuma procesos pirtī, kūtī, ko tieši siltinās ar aitas vilnu un ainavas labiekārtošanā. Izrādās kaza ir labākais zāles pļāvējs un trimmeris sīkām atvasēm. Pa pirmo! ☺ Golfā laukuma standarts. Izmetām likumus... galu galā bija auksta diena un iegājām pašu celtajā guļbūve uz tēju un kafiju, kas nu kuram pa prātam... Tēja garšoja lieliski! Saimnieces gādība un enerģija deva savu! Vēl daži filozofiskie pārspriedumi par dzīvi un es biju saņēmis kārtējo iedvesmas un pārsteiguma devu! Gatavs doties tālāk! Sirsnīgs paldies! Un vislabāko! Šādu frāzi noskatījos no Ainara Mielava. Hmm... nu tak-jau, ka vislabāko! ☺

Tā laiks rit... viss pēc plāna. Ierēķinātie pārbraucieni un ekskursiju laiks ir salikts pareizi... Tālāk pārbrauciens uz „Mežvidiem 2.” Apmēram 110 km- nepilnas divas stundas ir nost. Braucu un jūsmīnos... Jau tagad zinu, ka veidošu rakstu! Kur lai es visu šo salieku! Esmu pilns teksta. Nu jādalās! ☺.

Braucot pa Latgales ārēm patīkami pārsteidz gludie zemes ceļi. Jāatzīst, ka rudens mūs lutina un labdabīgais noskaņojums vietā! Ainava krāsojas dzelten-zila! Vietām ir lijis, vietām spīd saule, pretēji izgaismojot gubu mākoņu, padarot tos spilgtus. Mazās mājiņas ar krāsotajiem lodziņiem, mazie veikaliņi, kāds autobusu gaidošs pilsonis, traktors, malka, sievas krustojumā. Dzīve ir! Pat bērni nāk no skolas. Tā te baudot ainavu, šķiet, ka samaldījos ceļos un skat, jauna dāma, viņa zinās ceļu uz „Mežvidiem2”! Mani jau brīdināja, lai sekojot līdz rūpīgi... Jā, dāma, zina, parāda un runā manā valodā! Viss skaidrs.

Vaaaaa... patiesi... Kosmiskā stacija, vai?! „Mežvidi”..... Jau iepriekš sazvanot saimnieku man paskaidroja- „brauksiet un tad jau pamanīsiet” ... ir ar tā! Skan kā brīdinot un man atliek piekrist. Violeta un spilgti sarkana gaisma. Kā noskaidroju pamatojumu, tad pilnīgai fotosintēzes nodrošināšanai. Patiešām kosmoss. Pa gabalu iespaidīgs skats.

Tātad klāt. Te ar, grupiņa kā sarunāts dodas prom... Saimnieks Edgars un palīdzē Solvita. Ietērpa mani antibaktereoloģiskā skafandrā un devos iekšā!..... Pasaulē pasaulē. Nē patiešām. Viss kas ir redzēts, bet to piedzīvot!... Un nākas secināt, ka šodien mans plāns uzzināt un redzēt ko jaunu ir simtkārtojies! Ar drošu sajūtu tagad iegādāšos „Mežvidu” tomātus. Te lido kameņes, kas apputeksnē bumbuļus! Un ir tādas šķirnes, ko mammas audzē savā tomātu būdā- „Vērša sirds”... Vasara. Silta grīda. Eju ar zeķēm bahilās.

Siltumnīcas smarža un kārtība, un tīrība. Šie varētu būt divi atslēgas vārdi, kas gadsimtiem ejot pietur mūs par cilvēkiem, ko raksturo intelekts, izdoma un darba spējas.

Pēc tam pie kafijas un smalkmaizītēm parunājāties ar saimnieku Edgaru. Personāls vietējais ar gūtu pieredzi Holandē. Grandiozi! Apbrīnu manī raisa cilvēku spējas realizēt sapņu, plānu, ieceres! Rīcība viņiem piemīt. Automātiskās žalūzijas gaismai un temperatūras regulēšanai, ūdens savākšana no jumta, apkure un mākslīgais apgaismojums. Viss salikts, lai tomātam labi! Sūkņi, slēdži, vadība. Rodas vēlme strādāt, mācīties un būt uz viļņa! Sula garda! Un logo ļoti piemīlīgs manai gaumei. Ir nākotnes plāni. Ka saka, kur ir, tur rodas! Starp citu- Smalkmaizītes ir no Ludzas. Manu atzinību izpelnījās kārtainā ogu plātsmaize un mini aukstās gaļas uz kociņa. Ar Ludzas pilsētu man ir tīri personīgas attiecības! Savulaik ar draugiem braucām te sievas lūkoties! Domāju, ka pieredze bija pašā laikā.

Sevišķu apbrīnu manī raisīja apjoms un jau pieminētās tehnoloģijas. Paši ražo elektrību no šķeldas, tātad pieejams izejmateriāls! Tepat aug! atliek paņemt! Tāpat, pēc cents, bieži atrasts uz ielas, atliek palocīt kājas pieliekt muguru un esi par centu tuvāk bagātībai!

Paldies organizētājiem par šo iespēju. Novēlu tradīciju turpināt un bagātināt radoši vienam otru! Paldies saimniekiem par manis laipno uzņemšanu, stāstījumu un cienastiem! Saimniekiem vēlū možu garu, darba prieku un labu veselību! Darbiniekiem lai ir prieks katru rītu nākt uz darbu, gandarījums pašiem un atzinīgs vērtējums.

Vislabāko!

Paldies, Miķelis Jaunpiebalgā.